

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce : X
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 5. 2021, č. j. X. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), když porušil § 18 odst. 1 uvedeného zákona, a z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, když porušil § 18 odst. 4 tohoto zákona.
2. Těchto přestupků se měl žalobce „z nedbalosti dopustit tím, že dne 17. 6. 2019 v 7:48 hod., v obci Jeřmanice, na silnici III. třídy č. 27814, řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. X, RZ: X, ve směru jízdy od Hodkovic nad Mohelkou na Liberec, kdy nepřizpůsobil rychlost jízdy vozidla její kategorii a třídě a jiným okolnostem, které je možno předvídat, neboť mohl předpokládat, že vlastním výrazným překročením rychlosti jízdy v obci může ovlivnit i řidiče, který se nachází na vedlejší pozemní komunikaci v jeho úsudku o včasnosti a adekvátnosti rozhodování. V km 5, 879 dle (GPS-687623,311/-981337,022), na křižovatce s ulicí Sněhová došlo ke střetu vozidla X s vozidlem X, X, řidičky X, která vyjela z vedlejší komunikace a na jejíž vozidlo reagoval brzděním. Došlo k nárazu přední části vozidla Nissan do levé zadní boční části vozidla Volvo, když vlivem výrazného překročení dovolené rychlosti neumožnil vozidlu Volvo bezpečné dokončení odbočení vlevo. Znaleckým zkoumáním bylo zjištěno, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci danou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích nejvýše 50 km/hod., když výpočtem znalce bylo zjištěno, že v úseku 140 m před místem dopravní nehody jel průměrnou rychlostí 115 km/hod., tedy rychlost jízdy v obci překročil minimálně o 65 km/hod. Při dopravní nehodě utrpěl vlastní lehké zranění, střetem došlo k poškození obou vozidel.“ Za přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Zároveň mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 6 000 Kč.
3. Zahájení přestupkového řízení předcházelo zahájení řízení s řidičkou X, která byla podezřelá ze spáchání přestupku, jehož se měla dopustit tím, že se neřídila dopravní značkou a nedala přednost v jízdě. Žalobce byl vyslechnut jako svědek, mimo jiné uvedl, že když přijížděl ke křižovatce, obviněná vyjela. Snažil se vozidlo strhnout vpravo, aby nezasáhl dveře řidiče. V místě nehody je nejvyšší povolená rychlost 50 km/h a jel podle předpisů. Obviněná řidička X vypověděla, že se do křižovatky rozjela až poté, co se rozhlédla, podívala se do zrcadla a neviděla přijíždět žádné vozidlo. V reakci na rychle se blížící se vozidlo žalobce zastavila a manévr nedokončila.
4. Dne 13. 2. 2020 bylo s žalobcem zahájeno správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že nepřizpůsobil svou rychlost stavu vozovky a jiným okolnostem a nejel takovou rychlostí, aby byl schopen vozidlo zastavit. Zároveň správní orgán I. stupně do spisu opatřil záznam z bezpečností kamery zachycující průběh nehodového děje.
5. Na ústním jednání dne 9. 3. 2020 byla vyslechnuta svědkyně X. K věci uvedla, že k nehodě přijela až po střetu. Tvrdila však, že předtím ji v zatáčkách u Záskalí vozidlo žalobce

přivedlo nebezpečným předjížděním téměř do nehody, v místě před nehodou přitom jela rychlostí mezi 70-80 km/h.

6. Ke dni 7. 4. 2020 byl vyhotoven znalecký posudek X. Znalec popsal nehodový děj tak, že žalobce několik vteřin před střetem předjížděl ostatní neztotožněná vozidla. Zde jel průměrnou rychlostí nejméně 115 km/h. Nárazovou rychlost znalec stanovil v rozsahu od 72 km/h do 78 km/h, jelikož těsně před srážkou došlo k plnému zpomalování vozidla žalobce. Znalec rovněž uvedl, že jízda žalobce z technického hlediska ohrožovala ostatní účastníky silničního provozu, kteří byli technikou jeho jízdy uvedeni do neřešitelných okamžiků, které vyústily v nehodový děj. Dodal, že dopravní nehodě mohl zabránit pouze žalobce a to tak, že by jel nižší a dopravní situaci adekvátní rychlostí. Reakci obviněné řidičky X považoval znalec za adekvátní. Na základě znaleckých závěrů bylo rozšířeno žalobcovo obvinění na přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.
7. Dne 18. 6. 2020 se konalo ústní jednání, kterého se zúčastnil žalobce i obviněná řidička X. Zástupce žalobce s posudkovými závěry nesouhlasil, uvedl, že příčinou dopravní nehody bylo nedání přednosti v jízdě řidičkou X. Dále rozporoval jednotlivé závěry uvedené ve znaleckém posudku a požadoval výslech znalce, který by tyto nejasnosti odstranil. Mimo jiné namítal, že se znalec nedostatečně zabýval dohledovými poměry v rámci místa nehody. Následně se znalec X k námitkám žalobce písemně vyjádřil. Popsal, jak určil dohledovou vzdálenost zrcadla, zdůraznil ovšem, že podstata kritické situace nespočívala v dohlednosti zrcadla, ale v rychlosti jízdy vozidla žalobce, který se k místu nehody blížil rychlostí zcela neadekvátní zadokumentované dopravní situaci a řidička X tak nemohla včas na podnět přijíždějícího vozidla z technického hlediska vůbec reagovat.
8. Dle odpovědi obce Jeřmanice bylo dopravní značení v místě nehody upraveno v roce 2010 v souvislosti se stavbou areálu Obří Sud Javorník. Tehdy došlo rovněž k přemístění značek oznamujících začátek obce až před vjezd do areálu a v rámci úprav bylo na tuto křižovatku umístěno dopravní zrcadlo.
9. Usnesením ze dne 19. 8. 2020 bylo zastaveno řízení vedené proti obviněné řidičce X. Rozhodnutím ze dne 20. 8. 2020 byl žalobce uznán vinným ze spáchání shora uvedených přestupků. K žalobcovu odvolání žalovaný toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání rozhodnutím ze dne 4. 2. 2021. Správnímu orgánu I. stupně vytkl vady v prováděním dokazování, konkrétně že řidička X byla vyslechnuta jako obviněná a její vyjádření pak bylo použito jako důkaz proti žalobci, dále v nedostatečném popisu skutku a v porušení zásady dvojího přičítání.
10. Na ústním jednání dne 28. 4. 2021 byla vyslechnuta řidička X jako svědkyně. Vypověděla, že se do křižovatky rozjela až poté, co se rozhlédla a neviděla přijíždět žádné vozidlo. V reakci na rychle se blížící se vozidlo žalobce zastavila a svůj manévr nedokončila, jelikož jinak zareagovat nestihla. Sluncem ovlivněna nebyla a do zrcadla se dívala, ale vozidlo žalobce v něm nespatriila. K dotazu žalobce, proč nedokončila manévr odbočení tak, jak jí ukládá zákon, odpověděla, že věděla, že vzhledem k rychlosti žalobce nestihne dokončit manévr vpřed ani zpět. Žalobce namítal, že nemohl předpokládat, že mu řidička přednost nedá a ještě mu zatarasí jeho jízdní pruh tím, že v něm zastaví. Nesouhlasil s průměrnou rychlostí, kterou měl dle znaleckého posudku jet v daném úseku, a tvrdil, že nebylo zjištěno, jakou rychlostí se pohyboval bezprostředně před vznikem nehody, a že nereagoval bržděním na to, že řidička do komunikace vjela, ale že v ní zastavila. Kdyby svůj manévr dokončila, k nehodě by nedošlo. Závěrem žalobce žádal správní orgán I. stupně, aby mu umožnil

vypracovat nový znalecký posudek.

11. Rozhodnutím ze dne 19. 5. 2021 byl žalobce opětovně uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně své závěry zakládal zejména na protokolech z ústních jednání, znaleckém posudku vypracovaném X, výpovědích svědkyně X a svědkyně X a videozáznamu zachycujícím průběh nehodové děje. K dispozici měl rovněž protokol o nehodě v silničním provozu, fotodokumentaci, situační plánec z místa dopravní nehody a další podklady. Správní orgán I. stupně se vypořádal s námitkami, které žalobce v průběhu řízení vznesl. I přes tyto námitky měl za prokázané, že žalobce jel v obci rychlostí vyšší než dovolenou o minimálně 65 km/h. Žalobce měl a mohl vědět, na jakém typu komunikace se nachází, neboť obec je řádně označena dopravním značením. Žalobce jel po silnici III. třídy, tedy věděl, že musí svoji rychlost přizpůsobit její kategorii a jiným okolnostem, které je možno předvídat, zejména že byla komunikace zatížena vyšší hustotou provozu. Způsob jízdy žalobcova vozidla ohrožoval ostatní účastníky provozu, rychlost jízdy překračovala běžným pozorováním hodnoty bezpečné jízdy a během jízdy došlo k riskantnímu předjíždění. Rychlost, kterou žalobce jel, měla rovněž souvztažnost s dopravní nehodou. Žalobce v této rychlosti nebyl schopen zastavit bez ohledu na to, že se nacházel na hlavní komunikaci. Správní orgán I. stupně proto konstatoval, že žalobce porušil své povinnosti tak hrubým způsobem, že nemohl očekávat dodržení těchto pravidel od ostatních účastníků silničního provozu. K návrhu žalobce na vypracování nového znaleckého posudku uvedl, že je znalecký posudek konzistentní s dalšími opatřenými důkazy, proto neshledal žádné důvody, pro které by měl vyčkávat další tři měsíce s vydáním rozhodnutí. Bylo na žalobci, jaké důkazy na svoji obranu v průběhu řízení doloží a jaké zástupce si zvolí, závěry vyplývající ze znaleckého posudku mu byly více než rok známy.
12. Dne 21. 6. 2021 podal žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně blanketní odvolání, které na výzvu doplnil dne 13. 7. 2021. Zpochybňoval závěry znaleckého posudku a polemizoval s výpověďmi obou svědkyň, opětovně navrhl, aby byl přibrán jiný znalec z oboru dopravy.
13. Žalovaný odvolání žalobce přezkoumal a s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Nejvyššího soudu uvedl, že příčinou vzniku nehody bylo značné překročení rychlostního limitu žalobcem. Konstatoval, že správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. K provedení důkazů užil všech dostupných důkazních prostředků, které byly vhodné ke zjištění stavu věci. Námitku týkající se odbočování řidičky X z levého jízdního pruhu žalovaný odmítl jako irelevantní a nemající oporu ve spisovém materiálu. K překážce ve vozovce vytvořené zastavením řidičky X se již vyjádřil správní orgán I. stupně, když konstatoval, že žalobce nijak neporovnával, jakou rychlostí se k vozidlu blížil. Reakci řidičky druhého vozidla žalovaný považoval za zcela adekvátní dané situaci. Se závěry uvedenými v rozhodnutí správního orgánu I. stupně se proto ztotožnil. Napadeným rozhodnutím ze dne 7. 10. 2021, které bylo vypraveno dne 13. 10. 2021 a žalobci doručeno dne 25. 10. 2021, žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
14. Dne 20. 10. 2021 žalobce žalovanému doručil podání označené jako doplnění odvolání. Tvrdil, že je pro něj vypracováván znalecký posudek znalcem X rumístěno. Na základě těchto skutečností napadal pravdivost výpovědi řidičky X a navrhl obnovu řízení. K e-mailovému

podání datovanému dne 25. 10. 2021, kterým žalobce požadoval obnovu řízení a které později doplnil podepsaným originálem, připojil část posudku vypracovaný X v elektronické podobě.

II. Žaloba

15. Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s navrženým důkazním prostředkem - žalobcem na vlastní náklady vypracovaným znaleckým posudkem. Novým znaleckým posudkem bylo zjištěno, že skutečnosti uvedené ve spisovém materiálu, nejsou pravdivé. Z nového znaleckého posudku vyplývá, že v době dopravní nehody nebylo na místě instalováno dopravní zrcadlo. Žalobce namítal, že o absenci dopravního zrcadla a předběžných znaleckých závěrech informoval žalovaného prostřednictvím e-mailové zprávy a poté i poštou. Nově vypracovaný znalecký posudek X žalobce přiložil k žalobě.
16. Dále žalobce namítal, že správní orgány rozhodovaly na základě svědecké výpovědi řidičky X, která tvrdila, že se dívala do dopravního zrcadla, což nemůže být pravda.
17. Žalobce nesouhlasil s popisem průběhu dopravní nehody. Tvrdil, že řidička X se do křižovatky rozjela, poté zastavila v křižovatce v jeho jízdním pruhu, což bylo příčinou dopravní nehody. O tom, že by zastavila, se rozhodnutí správního orgánu I. stupně nezmiňuje, což vyvolává dojem, že do jejího vozidla žalobce narazil za jízdy. Žalovaný se sice námitkou zabýval, uvedl však, že tato skutečnost není pro rozhodování podstatná, s čímž žalobce nesouhlasil. Správní orgán podle žalobce nehodnotily důkazy jednotlivěji ve vzájemných souvislostech, když bylo rozhodováno pouze na základě chybně vypracovaného znaleckého posudku X,
18. Žalobce rovněž tvrdil, že řidička X odbočovala z levého jízdního pruhu. Nesouhlasil s názorem žalovaného, že by taková skutečnost neměla oporu ve spise. Na podporu svých argumentů odkazoval na situační plánec k nehodě, kde je uvedeno pravděpodobné místo střetu u levého jízdního pruhu z ulice Sněhová, a na fotodokumentaci místa střetu obou vozidel.
19. Žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena správním orgánům k dalšímu řízení, rovněž požadoval, aby mu v případě úspěchu soud přiznal náhradu nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

20. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a navrhoval, aby soud žalobu zamítl, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., s limity týkajícími se správního trestání (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/20163-16, publ. ve Sb. NSS 3528/2017, rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz).
22. Na úvod považuje soud za potřebné zdůraznit, že soudní řízení správní není pouhým pokračováním správního řízení, v němž by soud plně revidoval závěry napadeného správního rozhodnutí a posuzoval veškeré námitky účastníků řízení. Přezkum napadeného rozhodnutí je plně ovládan dispoziční zásadou a odehrává se v mantinelech vytyčených uplatněnými žalobními body. Rozsah přezkumu ze strany soudu je tak předurčen obsahem a kvalitou konkrétních námitek formulovaných v žalobě.

23. Žalovaný předně nepochybil, pokud se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s novým znaleckým posudkem X. Soud připomíná, že vypracovávání znaleckého posudku na vlastní náklady žalobce zmínil až v pořadí druhém doplnění odvolání. Toto podání však bylo žalovanému doručeno teprve dne 20. 10. 2021, tedy až poté, co žalovaný dne 7. 10. 2021 ve věci rozhodl a dne 13. 10. 2021 vypravil napadené rozhodnutí. V přestupkovém řízení se neuplatní zásada koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nové skutečnosti a důkazní návrhy žalobce mohl bezpochyby uplatnit až do vydání rozhodnutí žalovaného jako odvolacího orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011-48). To však neučinil, vypracování znaleckého posudku avizoval až po vydání rozhodnutí žalovaného, rovněž část znaleckého posudku žalovanému elektronicky doručil až dne 25. 10. 2021, tedy po vydání napadeného rozhodnutí.
24. V plném znění byl znalecký posudek X ze dne 15. 10. 2021 přiložen až k žalobě. Ačkoli v žalobě nezazněl přímý návrh na provedení dokazování tímto znaleckým posudkem s upřesněním, jaké sporné skutečnosti, k nimž je třeba odborných znalostí, mají být prokázány, resp. vyvráceny, soud tento krok žalobce jako důkazní návrh vnímal a zabýval se jím. V souladu s § 77 odst. 2 s. ř. s. je soud oprávněn doplnit důkazy provedené správním orgánem, návrhy účastníků však není vázán. V projednávané věci soud k doplnění dokazování nepřistoupil, žalobcem předložený znalecký posudek X měl za nadbytečný, a to s ohledem na konkrétní výhrady žalobce. Žalobce v žalobě nezpochybňoval jednotlivé odborné závěry, k nimž dospěl X ve znaleckém posudku a písemném vyjádření ze dne 28. 6. 2020. Dílčí skutková okolnost, kterou se žalobce snažil poukazem na znalecký posudek vyvrátit, tedy umístění dopravního zrcadla v inkriminované křižovatce, nebyla v průběhu přestupkového řízení sporná a správní orgány ji měly obsahem správního spisu dostatečně doloženou nejen svědeckou výpovědí řidičky X. S odkazem na již dříve uvedené skutečnosti soud dodává, že žalobce žalovaného o absenci dopravního zrcadla a předběžných závěrech X neinformoval před vydáním napadeného rozhodnutí. K námitce týkající se svědecké výpovědi řidičky X lze dodat, že svědkyně se vyjadřovala nejen k vizuální kontrole místa křižovatky v dopravním zrcadle, ale také opakovaně vypovídala tak, že před zahájením odbočovacího manévru pohledem vlevo, vpravo a pak znovu vlevo kontrolovala dopravní situaci v křižovatce a když již žádné vozidlo nepřijíždělo, rozhodla se odbočit.
25. Pokud žalobce namítá, že řidička X zastavila s vozidlem v žalobcově jízdním pruhu, což prvostupňové rozhodnutí nezmiňovalo, soud tuto námitku neshledal opodstatněnou. Správní orgán I. stupně vycházel ze svědecké výpovědi řidičky X, která uvedla, že viděla žalobcovo vozidlo rychle přijíždět zleva po hlavní silnici, proto zastavila, neboť vyhodnotila, že nestihne dokončit odbočovací manévr. A vycházel rovněž z kamerového videozáznamu a výslovně konstatoval, že řidička X vozidlo před křižovatkou zastavila a prokazatelně kontrolovala dopravní situaci, rozjela se poté, co neviděla přijíždět vozidla, v reakci na rychle přijíždějící vozidlo žalobce se s ohledem na situaci rozhodla zastavit a v jízdě nepokračovat. Z těchto premis také vycházel znalecký posudek X. Prvostupňové rozhodnutí, s jehož skutkovými závěry se žalovaný ztotožnil, v žádném případě nevytváří dojem, že žalobcovo vozidlo se s vozidlem řidičky X střetlo v době, kdy toto vozidlo jelo. Lze dodat, že žalobce ani neuvádí, jaký vliv by tato okolnost mohla mít na posouzení celé věci.
26. Námitka týkající se volného hodnocení důkazů ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu byla žalobcem uplatněna obecně. Soud na takto formulovanou námitku může reagovat pouze

tak, že správní orgán I. stupně nevycházel pouze ze znaleckého posudku X, ale i z důkazů dalších, které byly popsány v odůvodnění jeho rozhodnutí. Při hodnocení způsobu jízdy žalobce se opíral také o záznam z kamery a rovněž výpovědi nejen svědkyně X, ale také svědkyně X, která popsala nebezpečný způsob jízdy žalobce ještě před dopravní nehodou. Tyto důkazy správní orgán I. stupně hodnotil tak, že jim znalecké závěry korelují. Také proto správní orgán I. stupně neviděl důvod vyčkávat pořízení dalšího znaleckého posudku.

27. Další dílčí výtkou žalobce reagoval na závěr žalovaného, že je irelevantní, zda řidička X odbočovala z levého jízdního pruhu, nehledě na to, že argument nemá oporu ve spisovém materiálu. V tomto směru se soud ztotožnil se závěry žalovaného. Ačkoli žalobce poukazuje, ovšem bez jakýchkoli konkrétních tvrzení, na situační plánek k dopravní nehodě a fotodokumentaci místa střetu vozidel, není ze zmíněných důkazů zřejmé, že by řidička X odbočovala z levého jízdní pruhu vedlejší ulice. Na situačním plánu k dopravní nehodě je zachyceno přibližné místo střetu vozidel, ovšem z tohoto důkazu přímo nevyplývá, že by se vozidlo řidičky X před najetím do kritické křižovatky nacházelo přímo v levém odbočovacím pruhu.

V. Závěr a náklady řízení

28. Na základě shora uvedené argumentace soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Ve věci soud rozhodl, aniž nařídil ústní jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce i žalovaného, když neshledal potřebu provést dokazování.
29. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
30. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon

advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 10. únor 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně